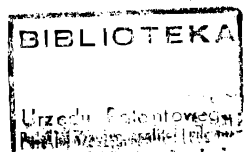

URZĄD PATENTOWY

E 05 c 9/18

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 27350.

Kl. 68 b, 19.

Franciszek Janota
(Wełnowiec, Polska).

Zamknięcia drążkowe do okien wentylacyjnych.

Zgłoszono 10 maja 1937 r.
Udzielono 30 września 1938 r.

Przedmiot niniejszego wynalazku stanowi zamknięcie drążkowe do okien wentylacyjnych, polegające na tym, że główne dźwignie przy dociskaniu skrzydła okiennego do ramy znajdują się w położeniu pionowym, co pozwala na łatwe otwieranie i zamykanie okna.

Dalsze ulepszenia stanowią części tego mechanizmu, np.: występy, umieszczone na końcach drążków, dociskających skrzydło po obydwóch stronach okna, które swymi skośnymi powierzchniami wchodzi między skrzydło i odpowiednio umocowane sworznie, umożliwiając zupełnie szczelne za-

mknięcie okna wentylacyjnego, przez co przeciągi oraz straty ciepła są znacznie mniejsze.

Poza tym łapki, przymocowane do rączek do otwierania i zamykania okna, pozwalają na dowolne odchylenie skrzydła, a prowadnice do prętów, pociąganych za pomocą rączek, umożliwiają łatwy posuw tych prętów bez uszkodzeń pokrywających je farb względnie lakieru.

Oprócz tego układ dźwigniowy według wynalazku pozwala na szybkie rozbieranie mechanizmu przy czyszczeniu lub oszkleniu okna dzięki zastosowaniu sworzni z

główkami, zabezpieczonych stalowymi zatyczkami sprężynkowymi.

Na rysunku jest uwidoczniony przykład wykonania wynalazku.

Fig. 1 — 3 przedstawiają mechanizm w widoku z boku przy zamkniętym oknie, przy czym liniami kreskowanymi oznaczono położenie dźwigni przy otwartym oknie; fig. 4 — 6 przedstawiają zastosowanie części tego mechanizmu do znanych już zamknięć z wiszącymi nożycami.

Po prawej i lewej stronie ramy okna wentylacyjnego w górnej jego części umocowane są wahliwie krótkie dźwignie *A* za pomocą kątowników *B*, przymocowanych do ramy okna. Do dźwigni tych umocowane są za pomocą sworzni *C* dłuższe dźwignie w uchwytach *D*, przymocowanych do ramy skrzydła wentylacyjnego. W małej odległości od sworzni *C* są osadzone przegubowe drążki łącznikowe *E*, które dolnymi końcami umocowane są na dźwigni *F*, osadzonej na wałku *G*. Wałek ten jest oparty na konsolkach *H*, a do dźwigni *F* jest jednostronnie przymocowany pociągowy pręt *I*. W górnym końcu tego pręta są umocowane podłużne nasady *J* ze szczeliną, w której posuwa się główka sworzni *K*, zabezpieczająca prowadzenie pręta. Na dolnym końcu pręta umieszczone są jego prowadnice rolkowe *L*, przymocowane do ramy okna. Oprócz tego na końcu pręt posiada rączkę *Ł* do otwierania okna, która łączy się z prętem za pomocą śrubowego łącznika *M*. Do łącznika *M* przymocowana jest za pomocą sworzni *N* łapka rozporkowa *O* z rozporkiem *P* i z wycięciami *R*, w których sworzeń *S* przy zwrocie rączki *Ł* pozwala na dowolne odchylenie okna wentylacyjnego.

Do zaryglowania zamkniętego skrzydła służą drążki łącznikowe *E*, posiadające na górnym końcu występy *T*, które przy opuszczaniu rączki *Ł* w dół dzięki szczelinie *W* i sworzniom ślizgowym *X*, zostają wsu-

nięte pod sworzeń *Y*, umieszczony w kątownikach *B*, i przyciskają skrzydło szczelnie do ramy.

Rozebranie dźwigni górnych *A*, przeważnie zaś tych, które muszą być rozpina-
ne przy czyszczeniu lub oszkleniu okna, ułatwiają sworznie *Z* z główkami, pod którymi umieszczone są rowki do sprężynek zatyczkowych *Ż*.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Zamknięcie drążkowe do szczelnego zamykania okien wentylacyjnych, znamienne tym, że składa się z dwóch par przegubowo połączonych ze sobą drążków (*A*, *A*₁) posiadających przy zamkniętym oknie położenie, przybliżone do pionowego, z których krótsze drążki wolnymi końcami są wahliwie przymocowane do ramy, dłuższe zaś — do okna, otwieranego za pomocą kątownika (*D*).

2. Zamknięcie drążkowe według zastrz. 1, znamienne tym, że na kątowniku (*D*) umieszczone są sworznie (*C*), o które zaczepiają drążki (*E*), łączące się z dwuramiennymi dźwigniami (*F*), osadzonymi na wspólnym wale (*G*), przy czym końce wskazanych drążków (*E*) posiadają szczeliny (*W*) na sworznie (*C*) oraz występy (*T*), którymi dociskają zamknięte okno szczelnie do ramy.

3. Zamknięcie drążkowe według zastrz. 1, znamienne tym, że rączka (*Ł*) do zamykania i otwierania skrzydła okiennego zaopatrzona jest w łapkę uchwytową (*O*), przymocowaną wahliwie do końca drążka (*M*), obracającego wał (*G*) i posiada łukowy rozporek (*P*), wyposażony wewnątrz w kilka zębów (*R*), o które zaczepia się sworzeń (*S*), przymocowany do tej rączki lub zakrętki skrzydełkowej, przez co stopień nachylenia skrzydła da się regulować.

4. Zamknięcie według zastrz. 1, znamienne tym, że górny koniec drążka (*I*)

zaopatrzony jest w prowadnicę (*J*) z wygiętej w kształcie litery C blachy z podłużną szczeliną, w której posuwa się główka sworznia (*K*), przymocowanego do ramy, dolne zaś końce drążka (*I*) prowadzone są między rolkami (*L*).

5. Zamknięcie według zastrz. 1, zna-

mienne tym, że dla łatwego zdejmowania skrzydła zastosowane są sworznie, których główki są zaopatrzone w rowki na sprężynki zatyczkowe.

Franciszek Janota.

FIG. 1

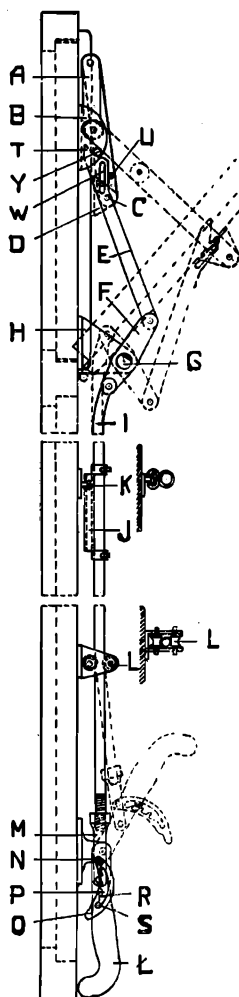

FIG. 2

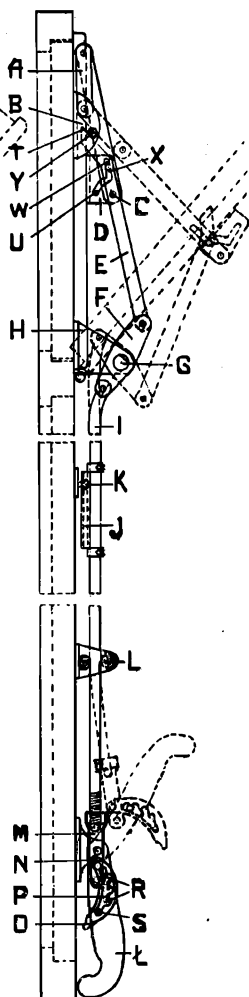

FIG. 3

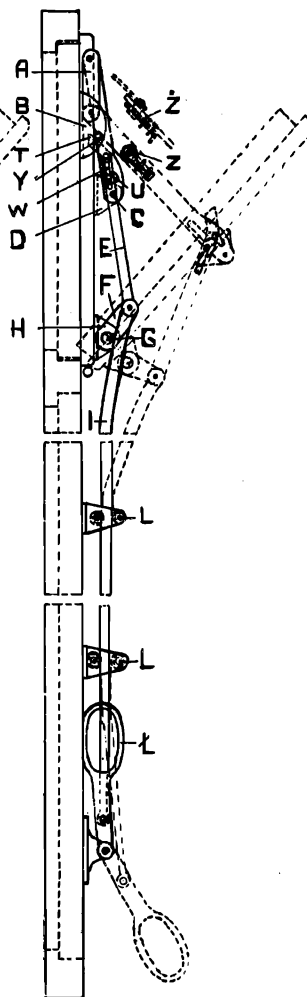

FIG. 4

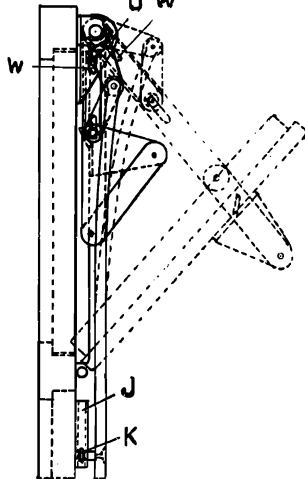

FIG. 5

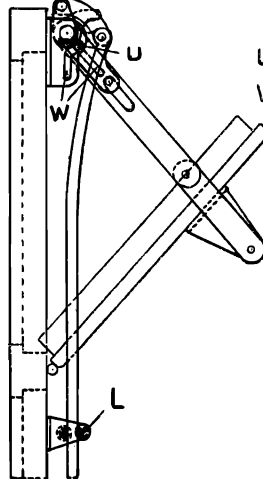

FIG. 6

